

КОНСТИТУЦІЙНЕ, АДМІНІСТРАТИВНЕ, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

DOI: 10.18372/2307-9061.75.20215

УДК 351:343.35:35.08(045)

О. О. Панова,

доктор юридичних наук, професор

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3533-5076>

К. О. Авдюшкіна,

здобувачка вищої освіти першого (бакалаврського) рівня

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСОБИ ВРЕГУЛЮВАННЯ КОНФЛІКТУ ІНТЕРЕСІВ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Державний університет «Київський авіаційний інститут»

проспект Любомира Гузара, 1, 03058, Київ, Україна

E-mails: panova_oksana@ukr.net, 7923423@stud.kai.edu.ua

Метою статті є аналіз організаційно-правових засобів врегулювання конфлікту інтересів в органах державної влади шляхом застосування законодавчих інструментів, інституційних механізмів, превентивних заходів, механізмів декларування та перевірки, санкції та відповідальність.

Методи дослідження: використано комплексний аналіз нормативно-правових актів, наукової літератури та практики застосування вітчизняного законодавства, включаючи заходи як адміністративного, так і кримінального законодавства. *Результати:* обґрунтовано, що організаційно-правові засоби є важливою складовою системи врегулювання конфліктів інтересів. Вони забезпечують правову базу для запобігання конфліктам інтересів, встановлюють етичні стандарти поведінки та сприяють підвищенню прозорості публічного управління. Зауважено, що ефективна система врегулювання конфліктів інтересів сприяє зміцненню довіри громадськості до державних органів та покращує якість ухвалення управлінських рішень. Визначено, що законодавче забезпечення антикорупційної політики, робота спеціалізованих органів, таких як НАЗК, НАБУ та САП – ці установи виконують функції з розслідування, запобігання та контролю за дотриманням антикорупційних вимог, що сприяє виявленню та покаранню корумпованих чиновників в Україні. Проте ефективна боротьба з корупцією вимагає комплексного підходу. *Обговорення:* організаційно-правові засоби врегулювання конфлікту інтересів передбачають встановлення законодавчих, нормативних і регулятивних інструментів, що визначають процеси та механізми попередження, виявлення, розслідування і усунення конфліктів інтересів.

Ключові слова: корупція; конфлікт інтересів; державна влада; організаційно-правові засоби; врегулювання конфлікту; механізми.

Постановка проблеми та її актуальність.

Актуальність дослідження врегулювання конфлікту інтересів як способу попередження корупції обумовлена необхідністю удосконалення існуючих правових і організаційних механізмів в українській системі державного управління. В умовах реформування державної служби, коли ключовими пріоритетами є прозорість, під-

звітність та етичність, стає нагальною потреба у створенні чіткої системи запобігання корупційним ризикам. Дослідження закордонного досвіду та адаптація його до українських реалій також сприяють вдосконаленню державної політики у сфері врегулювання конфлікту інтересів.

Аналіз досліджень і публікацій з проблеми. Проблеми врегулювання конфлікту інтересів у системі органів державної влади вивчались у працях Ю.П. Битяка, В.П. Васильєва, П.П. Голосніченка, І.А. Дьоміна, Е.В. Невмержицького, О.Я. Прохоренка, С.С. Рогульського, А.Л. Тінькова, А.Є. Чуклінова та інших науковців. Перелічені й не тільки дослідники заклали основи врегулювання конфлікту інтересів в органах державної влади.

Незважаючи на значну кількість досліджень у цій сфері, питання визначення організаційно-правових засобів врегулювання конфлікту інтересів в органах державної влади потребує подальшого вивчення з огляду на стрімкі зміни законодавства, що відбуваються в умовах євроінтеграції України.

Метою даного дослідження є аналіз організаційно-правових засобів врегулювання конфлікту інтересів у системі органів державної влади як ефективного способу попередження корупції, а також розробка пропозицій щодо вдосконалення механізмів їх застосування в умовах державної служби України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Корупція є однією із найгостріших соціально-правових проблем сучасності, яка впливає на всі аспекти суспільного життя. Її існування знижує рівень довіри до державних інституцій, погіршує економічні показники, підриває основи правової держави та призводить до серйозних економічних і соціальних збитків [4]. Українська держава протягом останніх десятиліть зробила низку кроків у напрямку протидії корупції, проте ця проблема залишається актуальною навіть під час воєнного стану. Розуміння правової природи корупції дозволяє більш точно визначити напрямки боротьби з цим явищем, а також створити ефективні механізми запобігання і протидії корупційним проявам.

Правова природа корупції полягає у визначенні її як суспільно небезпечного явища, яке має двосторонній характер: з одного боку, це правопорушення, що зазіхає на інтереси суспільства і держави, а з іншого – це комплексний соціальний феномен, який сприяє дестабілізації владних інститутів та порушує основні принципи права [6]. Корупція в сучасному правовому полі України регулюється насамперед Законом

України «Про запобігання корупції» [13]. Основними елементами цього явища є зловживання службовим становищем, незаконне збагачення, хабарництво, конфлікт інтересів, що знижує ефективність державного управління і порушує права громадян на справедливе ставлення до них з боку держави [5].

Підхід до розуміння корупції як правового явища розкривається через специфіку її правового регулювання, що включає низку законів та підзаконних актів, спрямованих на подолання цього явища. Антикоруptionні механізми охоплюють як кримінальне, так і адміністративне правове регулювання. Основою правового визначення корупції є також міжнародні стандарти, яких дотримується Україна відповідно до Конвенції ООН проти корупції [9].

В Україні одним із основних законодавчих актів, спрямованих на запобігання корупції, є Закон України «Про запобігання корупції», який визначає основні принципи державної антикорупційної політики [13]. Законом також передбачені обов'язки державних службовців щодо декларування майна, доходів та витрат, що дозволяє підвищити прозорість у діяльності публічних службовців та запобігти зловживанню владою.

Крім того, Закон України «Про засади державної антикорупційної політики на 2021–2025 роки» визначає стратегії щодо покращення ефективності запобігання корупції та підвищення контролю над діяльністю державних службовців [14]. Особливо важливим в умовах воєнного стану стало посилення відповідальності за корупційні правопорушення, що дозволяє оперативніше реагувати на випадки зловживань з боку посадових осіб [12].

У боротьбі з корупцією значну роль відіграють спеціалізовані антикорупційні органи, зокрема Національне антикорупційне бюро України (НАБУ), Спеціалізована антикорупційна прокуратура (САП) та Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК) [2]. Ці установи виконують функції з розслідування, запобігання та контролю за дотриманням антикорупційних вимог, що сприяє виявленню та покаранню корумпованих чиновників.

Під час війни ці органи продовжують роботу з метою забезпечення прозорості державного управління, запобігання корупційним ризикам та ефективного використання державних ресурсів [3]. НАЗК, наприклад, працює над впровадженням санкцій щодо учасників війни Російської Федерації проти України, що є важливим кроком у захисті національної безпеки [3].

Превентивні заходи є важливим елементом боротьби з корупцією. Одним із таких механізмів є антикорупційна експертиза, що здійснюється НАЗК. Цей інструмент дозволяє оцінювати нормативно-правові акти на предмет наявності в них корупціогенних факторів [1]. За перше півріччя 2022 року НАЗК провело оцінку кількох десятків нормативних документів, виявляючи можливі ризики корупції, що сприяє підвищенню якості правового регулювання.

Також важливою є співпраця НАЗК з іншими органами державної влади, а також із громадськими організаціями, що дозволяє краще реагувати на прояви корупції та підвищувати рівень прозорості державного управління [7].

Корупційні правопорушення тягнуть за собою значні правові наслідки, що включають як адміністративну, так і кримінальну відповідальність. У відповідності до Кримінального кодексу України, за корупційні діяння передбачені значні покарання, що можуть включати позбавлення волі та конфіскацію майна. Особливо посилюється відповідальність за корупцію в умовах воєнного стану, що передбачає спеціальні санкції за зловживання владою [12].

Також важливими є адміністративні покарання, які включають штрафи та обмеження в займанні певних посад, що унеможливує повторні випадки зловживань. Ефективне правове регулювання і практичне застосування покарань забезпечують стримуючий ефект, який може знижувати кількість корупційних правопорушень [15].

Україна активно співпрацює з міжнародними організаціями, зокрема Transparency International, з метою підвищення ефективності антикорупційних заходів. Одним з індикаторів корупції в державі є Індекс сприйняття корупції, який відображає рівень корупції в країні на ос-

нові оцінок експертів і бізнес-середовища [9]. За цим індексом Україна перебуває в досить вразливому положенні, що вимагає активізації зусиль держави у боротьбі з цим явищем [8].

Основні виклики для антикорупційної політики в Україні пов'язані з недостатньою ефективністю правового регулювання, а також з необхідністю удосконалення процедур контролю. Корупційні ризики присутні не лише на високих щаблях влади, але й у повсякденних відносинах між громадянами і державними службовцями. Необхідним є також посилення контролю за діяльністю антикорупційних органів, що забезпечить їхню незалежність і ефективність [10].

Додатково, особливе значення має необхідність підвищення правосвідомості суспільства та розвитку нульової терпимості до корупції. Одним із таких кроків є залучення молоді до антикорупційної освіти через нові форми навчання, що дозволяє створити міцні основи для формування антикорупційної культури [11].

Корупція є складним суспільним явищем, яке має значний вплив на всі аспекти життєдіяльності країни. Законодавче забезпечення антикорупційної політики, робота спеціалізованих органів, таких як НАЗК, НАБУ та САП, а також превентивні заходи сприяють зниженню рівня корупції в Україні. Проте, ефективна боротьба з корупцією вимагає комплексного підходу.

Конфлікт інтересів у сфері публічного управління є однією з основних загроз демократичному врядуванню, оскільки призводить до ухвалення рішень на користь особистих інтересів посадовців, а не на користь громадян і суспільства. Сучасна державна практика вимагає чітких організаційно-правових засобів для врегулювання конфліктів інтересів. Це передбачає комплекс заходів, що дозволяють запобігти або усунути ситуації, коли приватні інтереси посадових осіб можуть впливати на їх службові обов'язки. У цій статті розглянуто основні організаційно-правові засоби запобігання та врегулювання конфліктів інтересів.

Організаційно-правові засоби врегулювання конфлікту інтересів передбачають встановлення законодавчих, нормативних і регулятивних інструментів, що визначають процеси та ме-

ханізми попередження, виявлення, розслідування і усунення конфліктів інтересів. Ці засоби також сприяють підвищенню прозорості та відповідальності у сфері публічного управління, зміцненню довіри громадськості до державних інституцій і покращенню якості державних рішень.

Система врегулювання конфліктів інтересів базується на таких ключових компонентах:

- визначення конфлікту інтересів – законодавча регламентація понять «конфлікт інтересів», «особистий інтерес», «упередженість» тощо. Це забезпечує чіткість у розумінні та ідентифікації ситуацій, коли конфлікт інтересів може мати місце;

- інституційний контроль – створення спеціалізованих органів або уповноважених посадових осіб, відповідальних за моніторинг та управління конфліктами інтересів. У багатьох країнах функції таких органів покладено на антикорупційні агентства чи комітети з етики;

- процедури декларування – введення обов'язку декларувати особисті інтереси, які можуть вплинути на службові обов'язки. Це включає, наприклад, обов'язкове декларування активів, доходів, фінансових зобов'язань тощо;

- превентивні заходи – розробка та впровадження механізмів, що запобігають виникненню конфліктів інтересів, зокрема запровадження етичних кодексів, навчання посадових осіб, консультації з питань етики та правил поведінки;

- забезпечення прозорості – відкритість і доступність інформації про діяльність посадовців, що знижує ризик зловживань і сприяє суспільному контролю [1].

Організаційно-правові засоби можна умовно розділити на такі групи:

1. Законодавчі інструменти. Вони включають нормативно-правові акти, які визначають, що таке конфлікт інтересів, його ознаки, порядок врегулювання та відповідальність за недотри-

мання вимог. В Україні, наприклад, ключовим законодавчим актом є Закон «Про запобігання корупції», який регламентує врегулювання конфлікту інтересів у діяльності державних службовців.

2. Інституційні механізми. Ці механізми включають створення спеціалізованих органів (агентств, комісій) для моніторингу та розслідування конфліктів інтересів, а також для надання рекомендацій щодо їх запобігання. Наприклад, Національне агентство з питань запобігання корупції в Україні виконує функції щодо моніторингу конфліктів інтересів та надання консультаційних послуг посадовцям.

3. Превентивні заходи. Основним превентивним засобом є встановлення етичних стандартів поведінки державних службовців. Впровадження кодексів поведінки та проведення навчань допомагає підвищити обізнаність працівників щодо можливих конфліктів інтересів та забезпечує розуміння важливості етичних стандартів.

4. Механізми декларування та перевірки. Посадові особи зобов'язані декларувати свої активи та фінансові інтереси, а також ситуації, що можуть спричинити конфлікт інтересів. У багатьох країнах такі декларації є обов'язковими та регулярно перевіряються уповноваженими органами. Декларація доходів, активів та інтересів державних службовців є важливим інструментом забезпечення прозорості у публічному управлінні.

5. Санкції та відповідальність. Для осіб, які порушують вимоги щодо врегулювання конфліктів інтересів, передбачені санкції, що можуть включати дисциплінарні стягнення, адміністративні штрафи, звільнення або навіть кримінальну відповідальність. Це сприяє зниженню рівня корупції та підвищує ефективність виконання посадових обов'язків [8].

Основні організаційно-правові засоби врегулювання конфліктів інтересів

Засіб	Приклади реалізації	Очікуваний результат
Законодавчі акти	Закони про запобігання корупції	Чіткі правила, визначення конфлікту інтересів
Інституційні механізми	НАЗК, антикорупційні комітети	Моніторинг, контроль, розслідування
Превентивні заходи	Етичні кодекси, навчання посадовців	Підвищення обізнаності, зниження ризиків
Декларування	Декларації активів, доходів	Прозорість, запобігання прихованим інтересам
Санкції та відповідальність	Дисциплінарні заходи, штрафи	Підвищення відповідальності, зниження корупції

Організаційно-правові засоби врегулювання конфліктів інтересів є ефективними в запобіганні корупції та зловживанням владою. Проте вони також мають свої недоліки. Основними перевагами є підвищення рівня прозорості, відповідальності та підзвітності посадових осіб. Однак, занадто жорсткі вимоги можуть призвести до бюрократизації процесів і ускладнити прийняття ефективних управлінських рішень. Тому важливим є баланс між жорсткістю правил та гнучкістю їх застосування [4].

Висновки. Таким чином, організаційно-правові засоби є важливою складовою системи врегулювання конфліктів інтересів. Вони забезпечують правову базу для запобігання конфліктам інтересів, встановлюють етичні стандарти поведінки та сприяють підвищенню прозорості публічного управління. Ефективна система врегулювання конфліктів інтересів сприяє зміцненню довіри громадськості до державних органів та покращує якість ухвалення управлінських рішень.

Література

1. Антикоруptionна експертиза НАЗК: результати роботи у першому півріччі 2022 року. Київ: Національне агентство з питань запобігання корупції, 2022. 24 с. URL: <https://nazk.gov.ua/wp-content/uploads/2022/08/zvit-AKEI-pivrichchya-2022-1.pdf> (дата звернення: 11.03.2025).
2. Антикоруptionні органи під час війни: над чим працюють НАБУ та САП. Офіційний сайт Transparency International Ukraine. URL: <https://ti-ukraine.org/news/antikoruptsijni-organy-pid-chas-vijny-nad-chym-pratsyuyut-nabu-ta-sap/> (дата звернення: 10.04.2025).
3. В Україні запустили портал «Війна і санкції», аби запровадити санкції до якомога більшої кількості співучасників війни РФ проти України. Офіційний вебсайт НАЗК. URL: <https://nazk.gov.ua/uk/novyny/war-and-sanctions/> (дата звернення: 09.04.2025).
4. Васильєва О.І., Васильєва Н.В. Корупція – одна з найактуальніших проблем сучасності. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2019. № 6. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2019.6.1> (дата звернення: 08.04.2025).
5. Гвоздецький В.Д. Правові засади запобігання та протидії корупції в Україні. *Особливості застосування антикорупційного законодавства: від розслідування до вироку суду*: зб. тез доп. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 17 жовт. 2019 р.). Харків: ХНУВС, 2019. С. 40–44. URL: https://univd.edu.ua/general/publishing/konf/17_10_2019/pdf/10.pdf (дата звернення: 07.04.2025).
6. Гвоздецький В.Д. Організаційно-правові засади запобігання і протидії корупції в Україні: монографія. Київ: МП Леся, 2018. 592 с.
7. Гулак О.В., Курило В.І., Дубчак Л.М. До питання про шляхи подолання корупції в Україні. *Право та державне управління*. 2021. № 1. С. 196–201. DOI: <https://doi.org/10.32840/rdu.2021.1.29> (дата звернення: 11.04.2025).
8. Живко З., Гура В. Рівень корупції в Україні за міжнародними оцінками. *Вчені записки університету «Крок»*. 2023. № 1(69). С. 78–85. DOI: <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2022-69-78-85> (дата звернення: 11.04.2025).
9. Індекс сприйняття корупції 2021 (Corruption Perceptions Index – CPI). Transparency International Ukraine. URL: <https://ti-ukraine.org/research/indeks-spryjnyattya-koruptsiyi-2021/> (дата звернення: 11.04.2025).
10. Мошнін А. Корупція у сучасній Україні: стан та напрями протидії. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління*. 2022. № 2(62). С. 106–110. DOI: [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-2\(62\)-16](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-2(62)-16) (дата звернення: 05.04.2025).
11. Презентація навчальної платформи NAZK.Study. Офіційний вебсайт НАЗК. URL: <https://nazk.gov.ua/uk/novyny/prezentatsiya-navchalnoyi-platformy-nazk-study/> (дата звернення: 11.04.2025).
12. Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за корупційні діяння під час дії воєнного стану: проект Закону №7348 від 04 трав. 2022 р. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/39559> (дата звернення: 11.04.2025).
13. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1700-VII. Дата оновлен-

ня: 03.08.2022. Законодавство України: база даних / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text> (дата звернення: 07.04.2025).

14. Про засади державної антикорупційної політики на 2021–2025 роки: Закон України від 20 черв. 2022 р. № 2322-IX. Законодавство України: база даних / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2322-20#Text> (дата звернення: 05.04.2025).

15. Самойлович А.А. Значення кваліфікації корупційних адміністративних правопорушень для Національної поліції України. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: юридичні науки*. 2019. Т. 30(69). № 5. С. 171–175. DOI: <https://doi.org/10.32838/2707-0581/2019.5/29> (дата звернення: 05.04.2025).

References

1. Antykoruptsiyna ekspertyza NAZK: rezultaty roboty u pershomu pivrichchi 2022 roku. Kyiv: Natsionalne ahentstvo z pytan zapobihannya koruptsiyi, 2022. 24 s. URL: <https://nazk.gov.ua/wp-content/uploads/2022/08/zvit-AKEI-pivrichchya-2022-1.pdf> (data zvernennya 11.03.2025).

2. Antykoruptsiyni orhany pid chas viyny: nad chym pratsuyut NABU ta SAP. Ofitsiynyy sayt Transparency International Ukraine. URL: <https://ti-ukraine.org/news/antykoruptsiyni-organy-pid-chas-vijny-nad-chym-pratsuyut-nabu-ta-sap/> (data zvernennya: 10.04.2025).

3. V Ukrayini zapustyly portal «Viyna i sanktsiyi», aby zaprovadyty sanktsiyi do yakomoha bilshoyi kilkosti spivuchasnykiv viyny RF proty Ukrayiny. Ofitsiynyy vebсайт NAZK. URL: <https://nazk.gov.ua/uk/novyny/war-and-sanctions/> (data zvernennya: 09.04.2025).

4. Vasylyeva O.I., Vasylyeva N.V. Koruptsiya – odna z nayaktualnishykh problem suchasnosti. *Derzhavne upravlinnya: udoskonalennya ta rozvytok*. 2019. № 6. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2019.6.1> (data zvernennya: 08.04.2025).

5. Hvozdettsky V.D. Pravovi zasady zapobihannya ta protydyi koruptsiyi v Ukrayini. *Osoblyvosti zastosuvannya antykoruptsiynoho zakonodavstva: vid rozsliduvannya do vyroku sudu:*

zb. tez dop. Mizhnar. nauk.-prakt. konf. (m. Kharkiv, 17 zhovt. 2019 r.). Kharkiv: KHNUVS, 2019. S. 40–44. URL: https://univd.edu.ua/general/publishing/konf/17_10_2019/pdf/10.pdf (data zvernennya: 07.04.2025).

6. Hvozdettsky V.D. Orhanizatsiyno-pravovi zasady zapobihannya i protydyi koruptsiyi v Ukrayini: monohrafiya. Kyiv: MP Lesya, 2018. 592 s.

7. Hulak O.V., Kurylo V.I., Dubchak L.M. Do pytannya pro shlyakhy podolannya koruptsiyi v Ukrayini. *Pravo ta derzhavne upravlinnya*. 2021. № 1. S. 196–201. DOI: <https://doi.org/10.32840/pdu.2021.1.29> (data zvernennya: 11.04.2025).

8. Zhyvko Z., Hura V. Riven koruptsiyi v Ukrayini za mizhnarodnymy otsinkamy. *Vcheni zapysky universytetu «Krok»*. 2023. № 1(69). S. 78–85. DOI: <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2022-69-78-85> (data zvernennya: 11.04.2025).

9. Indeks spryynnyattya koruptsiyi 2021 (Corruption Perceptions Index – CPI). Transparency International Ukraine. URL: <https://ti-ukraine.org/research/indeks-spryynnyattya-koruptsiyi-2021/> (data zvernennya: 11.04.2025).

10. Moshnin A. Koruptsiya u suchasniy Ukrayini: stan ta napryamy protydyi. *Naukovi pratsi Mizhrehionalnoyi Akademiyi upravlinnya personalom. Politychni nauky ta publichne upravlinnya*. 2022. № 2(62). S. 106–110. DOI: [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-2\(62\)-16](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-2(62)-16) (data zvernennya: 05.04.2025).

11. Prezentatsiya navchalnoyi platformy NAZK.Study. Ofitsiynyy vebсайт NAZK. URL: <https://nazk.gov.ua/uk/novyny/prezentatsiya-navchalnoyi-platformy-nazk-study/> (data zvernennya: 11.04.2025).

12. Pro vnesennya zmin do Kryminalnoho kodeksu Ukrayiny shchodo posylennya vidpovidalnosti za koruptsiyni diyannya pid chas diyi voyennoho stanu: Proekt Zakonu №7348 vid 04 trav. 2022 r. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/39559> (data zvernennya: 11.04.2025).

13. Pro zapobihannya koruptsiyi: Zakon Ukrayiny vid 14 zhovt. 2014 r № 1700-VII. Data onovlennya: 03.08.2022. Zakonodavstvo Ukrayiny: baza danykh / Verkhovna Rada Ukrayiny. URL:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>
(data zvernennya: 07.04.2025).

14. Pro zasady derzhavnoyi antykoruptsiynoyi polityky na 2021–2025 roky: Zakon Ukrayiny vid 20 cherv. 2022 r. № 2322-IX. Zakonodavstvo Ukrayiny: baza danykh / Verkhovna Rada Ukrayiny. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2322-20#Text> (data zvernennya: 05.04.2025).

15. Samoylovych A.A. Znachennya kvalifikatsiyi koruptsiynykh administratyvnykh pravoporushen dlya natsionalnoyi polityky Ukrayiny. *Vcheni zapysky TNU imeni V.I. Vernadskoho. Seriya: yurydychni nauky*. 2019. T. 30(69). № 5. S. 171–175. DOI: <https://doi.org/10.32838/2707-0581/2019.5/29> (data zvernennya: 05.04.2025).

Oksana Panova, Karyna Avdyushkina

ORGANIZATIONAL AND LEGAL MEANS OF REGULATING CONFLICT OF INTEREST IN STATE AUTHORITY BODIES

State University «Kyiv Aviation Institute»
Lyubomyr Huzar Avenue, 1, 03058, Kyiv, Ukraine
E-mails: panova_oksana@ukr.net, 7923423@stud.kai.edu.ua

*The purpose of the article is to analyze the organizational and legal means of resolving conflicts of interest in state authorities, through the use of legislative instruments, institutional mechanisms, preventive measures, declaration and verification mechanisms, sanctions and liability. **Research methods:** a comprehensive analysis of regulatory legal acts, scientific literature and the practice of applying domestic legislation, including measures of both administrative and criminal legislation, was used. **Results:** it is substantiated that organizational and legal means are an important component of the system for resolving conflicts of interest. They provide a legal basis for preventing conflicts of interest, establish ethical standards of behavior and contribute to increasing the transparency of public administration. It is noted that an effective system for resolving conflicts of interest helps to strengthen public trust in state authorities and improves the quality of administrative decision-making. It is determined that the legislative support of anti-corruption policy, the work of specialized bodies, such as the National Anti-Corruption Commission, the National Anti-Corruption Bureau and the Administrative Prosecutor's Office - these institutions perform the functions of investigation, prevention and control over compliance with anti-corruption requirements, which contributes to the identification and punishment of corrupt officials in Ukraine. However, effective combating of corruption requires a comprehensive approach. **Discussion:** organizational and legal means of resolving conflicts of interest involve the establishment of legislative, normative and regulatory instruments that determine the processes and mechanisms for preventing, identifying, investigating and eliminating conflicts of interest.*

Key words: corruption; conflict of interest; state power; organizational means; conflict resolution; mechanisms.

Стаття надійшла до редакції 15.05.2025